

Stranddag

we reizen in de trein achteruit, terug naar de tijd
dat we dieren waren, voelen soms licht
het gekwispel achter onze rug

we volgen het spoor van de branding
wijzen op het zuigende zand, hier lagen we
nat nog en rillend in het eerste licht

hier begon het fladderen in ons, het tegen de wind in
op willen stijgen, het piepen het zachte gegrom

's nachts met je oor op mijn borst kun je het horen
het rekt zich uit, richt zich op
maakt zich klaar voor de sprong